Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

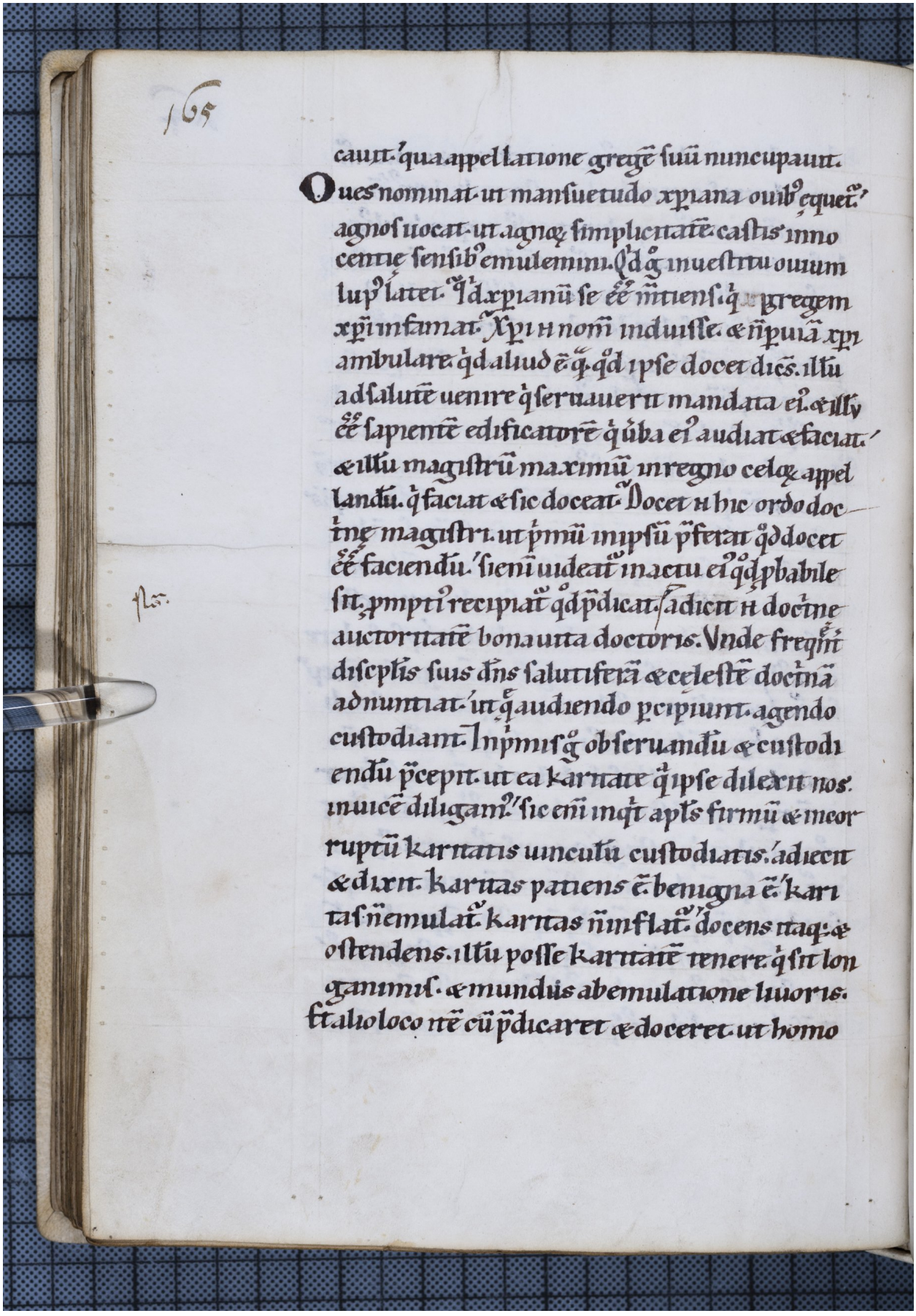

165

cauit. qua appellatione gregē suū nuncupauit.
Oues nominat ut mansuetudo xpiana ouib⁹ equet.
agnos uocat ut agnæ simplicitatē castis inno
centię sensib⁹ emulemur. Qd g̃ in uestru ouium
lup⁹ latet. Qd xpianū se ee mentiens. q̃ gregem
xpi infamat. Xpi u nomē induisse. & nō uiā xpi
ambulare. qd aliud ē q̃ qd ipse docet dicēs. illū
ad salutē uenire q̃ seruauerit mandata ei⁹. & illū
ee sapientē edificatorē q̃ uba ei⁹ audiat & faciat.
& illū magistrū maximū in regno celo appel
landū. q̃ faciat & sic doceat. Docet u hic ordo doc
tinę magistri. ut p̃mū in ipsū p̃ferat q̃d docet
ee faciendū. sienī uideat in actu ei⁹ q̃d p̃babile
sit. p̃mpti⁹ recipiat q̃d p̃dicat. sadiecit u doctine
auctoritatē bona uita doctoris. Vnde freq̃nt
discipls suis dns salutifera & celestē doctrinā
adnuntiat. ut q̃ audiendo p̃cipiunt. agendo
custodiant. In p̃mis q̃ obseruandū & custodi
endū p̃cepit. ut ea karitate q̃ ipse dilexit nos.
inuicē diligam⁹. sic enī inq̃t apls firmū & meor
ruptū karitatis unculū custodiatis. adiecit
& dixit. karitas patiens ē. benigna ē. kari
tas nō emulat. karitas nō inflat. docens itaq; &
ostendens. illū posse karitatē tenere. q̃ sit lon
ganimis. & mundus ab emulatione liuoris.
Et alio loco ait cū p̃dicaret & doceret. ut homo